

Gandul zilei 01.08.2014

"Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul, de la El îmi vine ajutorul. Da, El este stâncă și ajutorul meu, Turnul meu de scapare, nicidecum nu mă voi clătina." (Psalm 62:1-2).

De multe ori, neașteptat, vine necazul, și presiunea este așa de mare, încât nici un aproape nu poate ajuta. Preferam atunci...bratele dragostei Sale, căci în Isaia 49:15 El ne asigură: "?.Eu nu te voi uita cu nici un chip". Să ne bazăm pe Domnul în orice durere, cu smerenie și recunoașterea dependenței de El, să apelăm la îndurarea Domnului Isus, singurul care are puterea soluționării tuturor problemelor, neobosind a mijloci, neobosind a aștepta să lucreze. Numai El ne iubeste c-o dragoste neschimbătoare, veșnică, numai El poate alina. Ce putem face? Să strigăm la EL cu inima trecută prin vâltoarea dezamăgirii, durerii și să ne abandonăm bunătații Celui ce știe să mângâie și să ridice cu blândete.

Chiar dacă nu răspunde imediat, trebuie să așteptăm cu răbdare.(?..bucurați-vă în nădejde, fiți răbdători în necaz..") Dumnezeu știe să închidă rana, să izbăvească, lucrând în mod desăvârșit. În El să dovedim încredere, nu în om. "La Tine Doamne, îmi înalț sufletul. În Tine, Doamne, mă încred, să nu fiu dat de rusine"-striga David.

Domnul nostru a îndurat chin fizic și sufleteș, trecând prin așa de mare încercare? Și să nu fie alături de noi, purtându-ne povara? El și numai El ne va scoate la liman. Unindu-ne cu El, vom fi în stare să înfruntăm orice furtună, orice provocare. Singuri nu reușim. Domnul Isus este singurul nostru ajutor. Numai trăind în prezența Lui și ascultând de El, vom birui. Să ne sprijinim pe El, să-i lășăm inima să-o învieze.

Dragostea mea pentru El e-n clocot, așa cum își dorește? Dragostea din tine îl reflectă pe Isus, Domnul nostru? Lăsa-ne, Doamne, pentru neputințele pe care le iubim, pentru intențiile bune dezbracate de dragoste, pentru puțină încredere, pentru dragostea dramuită dintre noi.

Amprenta naturii divine nu se vede clar. Vindeca, Doamne, orice inimă rănită, scoate din orice stare de amorteală și înfrustrare și înviează Tu, spre rededicație. Atâta însetăm după sfîntenia Ta, după pacea Ta, după dragostea Ta, Astâmpăra-ne setea, Doamne, căci robul Tau tace și așteaptă. Fie Duhul Tau la lucru, spre tamaduire, rezidire și rededicație.